

Den billigaste och snabbaste sättet att skicka pengar är en **Money Order**.

DOMINION EXPRESS
Money Order
VEKLAN

OTLANDSKA POSTANVISNINGAR

Skickas över hela världen.

Telegrafanstalt i Uppsala och alla städer.
Svenska agenter över hela Canada.

SMÅLE SIGN CO.
419 MAIN STREET.
Winnipeg, Manitoba.

De allra nyaste skyltar af alla slag.
Fönsterboksaffärer, som icke lossas.

YTTERSKYLTAR
Interiör- och exteriörarbetet utföres prydligt och prompt.
Låt oss kvoterisera prisen.
Telefon: Main 6990.
MODERATA PRISER.

Europa
Lägsta biljetter till och från SVERIGE.

Bästa bekvämligheter. Kortaste oceanresa. Våra ägarare anlåpa Canada.

Prisuppgifter och närmare upplysningar sändas på begäran. Skrif på svenska.

H. E. LIDMAN.
Gen. Agent för N.-v. Canada.
THOMSON LINE.
208 4 Str., So., Minneapolis.

Kom till oss för—
VACKRA TAFELBILDER och **SPJOLAR**.

passande för presenter vid bröllop, surprise parties etc.

Förstora fotografier, från små porträtt.

Kom och se öfver vårt lager.
LAGSTA PRISER—
Ende skandinaviska konstgalleri i staden.

WINNIPEG PICTURE FRAME FACTORY.
A. S. Bardal, föreståndare.
Tel. M. 2789. 117 Nena St.
Belt Line spåravn.

Kyrklig Minneslista

Svenska Lutherska kyrkan. Logan avskild. — Söndagar: Präst: 11 f. m.; söndagskola kl. 9. m.; aftonsång kl. 7. m. — J. O. Dahlberg, pastor, 372 Logan av.

Första Skandinaviska Baptistskyrkan. Logan avskild. — Söndagar: Präst: 11 f. m. och kl. 7. m.; söndagskola kl. 9. m.; ungdomsmöte kl. 6.45 m. — Miss Louise Dören, missionarinna, 871 Banantysse av. — J. Olsson, pastor, 281 Ellen st.

Första Skand. Missionsskyrkan. Logan avskild. — Söndagar: Präst: 11 f. m. och kl. 7. m.; söndagskola kl. 9. m.; ungdomsmöte kl. 4.30 m.; predikan kl. 7. m. — Östergrenska församlingen kl. 8. m. — Östergrenska församlingen kl. 8. m. — Östergrenska församlingen kl. 8. m. — Östergrenska församlingen kl. 8. m.

Skandinaviska Föreningskyrkan. Logan avskild. — Söndagar: Präst: 11 f. m. och kl. 7. m.; söndagskola kl. 9. m.; ungdomsmöte kl. 6.45 m. — Miss Louise Dören, missionarinna, 871 Banantysse av. — J. Olsson, pastor, 281 Ellen st.

Skandinaviska Föreningskyrkan. Logan avskild. — Söndagar: Präst: 11 f. m. och kl. 7. m.; söndagskola kl. 9. m.; ungdomsmöte kl. 6.45 m. — Miss Louise Dören, missionarinna, 871 Banantysse av. — J. Olsson, pastor, 281 Ellen st.

Prenumerera på Canada Tidningen

Icke en minut bör förloras, när ett barn visar symptom till "croup". Chamberlain's Cough Remedy bör givas så fort besked inställer sig och hostanfallet skall säkert förhindras. Saltes bax alla åsadsånde.

En god anställning kan erås af unga män eller kvinnor i Jernbaner eller "Trädors" telegraf-tjänst. Sedan 8 timmar-lagen bifol effektiv, och med den vidsträckt utvecklingen af trädors telegrafi är det en brist på ca 10,000 telegrafister. Anställning betalar sybörjare 870 till 800 pr månad. Vi verka under öfverseende af telegraf-tjänstemän och alla graden-ter garanteras anställning. Skrif efter fulla upplysningar till institutet närmast er. National Telegraph Institute, Cincinnati, O., Philadelphia, Pa., Memphis, Tenn., Columbia, S. C., Denver, Ia., Portland, Ore.

Kärlek och plikt.
(Öfversättning.)

Alexander Darvady var som husar-major under kriget med Frankrike jämte sitt regemente stationerad i en liten stad vid Comoxion.

Han var en vacker karl, vars lycka hos kvinnorna skulle ha varit en trifvelaktig, för så vitt han icke genom sin kärlek till en sextonårig förälskad flicka själf ansett sig bunden.

Den unga skönheten hette Lauretta och var dotter till en rik adelsman, vars båda bröder tjänade i Napoleons armé. Fadern själf var med lif och själ anhängare af den cisalpinska republiken.

Darvady måste veta, att man aldrig skulle gifva honom flickan till hustru; dessutom var öfver hufvudtiden icke synnerligen gynnsam för giftermål, synnerligen lekte för unga husarofficerare. Till hustru kunde han icke få flickan, ännu mindre göra henne till sin älskarinna, ty hon var dygdig och klok.

Emellertid fingo föräldrarna känska om Laurettas böjelse för Darvady och för att hastigt och lustigt göra slut på hela kärlekshändelsen beslöt de att gifva dottern — trots att hon hatade honom — åt en ung adelsman, hvilken redan länge älskat hennes hand.

Lauretta var förtviflad, lå hon fick del af föräldrarnas beslut. Men hvarken tårar eller böner hjälpte.

Tagen för bröllopet bestämdes, och allt ombesörjdes för dess värdiga firande.

På låt Lauretta i sin förtviflan förmå sig till ett steg, från hvilket hennes jungfruiska känsla tillbakahöll henne.

I ett bref underrättade hon sin älskare, att natten för hennes bröllopsdag skulle i hennes åt trädgården vettande fönster hänga en hvit duk.

Krigaren fattade brefvets innebörd och kunde knappast invänta den stund då den lycka, han så länge drömt sig, skulle le mot honom.

Redan led dagen till sitt slut, stund den nalkades. Dock ännu var icke soldaten nedgången, och från öfverkommandets Alvinzyl anlände en kurr, öfverbringande den order, att Darvady öfverflyttades till ett annat regement, som hindrade det från Genoa uppbrutna franska ryttariets frammarsch.

Öfverflyttelsen!

Just nu, då porten till den länge drömda paradiset skulle öppna sig för honom för att följande morgon åter för evigt sluta sig.

Att afstå från detta möte och gå till ett annat, där inga kyssar bestod, hvarför öfverflyttelsen? Hvarför icke efter midnatt? Bekäskade det så med detta blodiga arbetet? Kunde det icke uppskjutas på en half, en fjärdels dag, på en enda kort timma?

Kunde man icke genom viddagande af förberedelser några timmar fördröja, ja soldaternas afmarsch? Hvem fick veta något därom? Hvem kunde väl därför ställa honom till ansvar? Kunde icke också kurrören under vägen hafva försenat sig? Hvarför skulle han icke ha kunnat göra det?

Under en fruktansvärd lång minur utkämpade lidelse och plikt-känsla en svår strid i den tappre krigarens hjärta.

Men blott en minut.

I sadeln kamrater! Vi bryta öfverflyttelsen upp, befalle han sina soldater, låt hälsa alarm, och när den första skjutan på det djupblå fästet blänkade genom den mörka natten, satt han redan i sadeln och utdelade sina order till officerarna.

När näktargalen slog sin första drill i fläderbusken, red han förbi den älskades fönster, han såg upp och snyftade. Den hvita daken hängde ut genom fönstret, icke en vindstarr rörde den.

Darvady låt inställa trumpetmusik, på det att den sjungande näktargalen under hennes fönster icke skulle skrämmas. Måhända slumrade hon in vid näktargalens sång, medan hon förgäves väntade den älskade.

Ljndöst, utan trumpetkall, drog ryttarskaran ut genom den slumrande staden.

Fran en liten kullas topp blinkade Darvady tillbaka. Den hvita daken fladdrade utanför den skonas fönster. En lätt vindfläkt förde den fram och tillbaka. Denna vridfläkt ljod som en afskedsnyftning.

Syskon.
Skiss af Barbro Hake.

Ibland ville det svartna för hennes ögon, när hon tänkte derpå. Att ha så långt, så oändligt långt till hemmet. Åh, det var förärligt! Hon kände en gnagande tänande känsla inom sig, hvar gång hon hängaf sig åt tanken.

När hon för ut till detta aflägsna land, inte hade hon då troat, att det skulle bli så svårt. Hur väl hon minnede det allsammans! Hon satte sig ner på stamman af det senaste fällda gummiträdet, stödde armarna i knäet och hakan i händerna och såg öfver skogen, under det tankarna foro långt, långt bort.

Bror Åke, som måste vistas här ute i vildmarken för sin hälsas skull, hade ofta skrifvit hem om hur ensamt han var, hur han var uteliden åt ungdomslivet, åt att tvätta sina skjor, skola sin postbox o. s. v. När hon Astrid hörde detta, hade hon fattat af en stark lust att gå resan ut till brodern, låta hans ensamt och skjuta det lustiga för honom. I hemmet hade man också tyckt att hon gjort rätt. Medel till den långa resan hade anskaffats, och hon hade gett sig af för att stanna därute i minst två år. Det var icke utan, att en viss gloria kringstrålade henne lå. Så ädelt, så vackert af en systar, att vilja öfva sig så för en bror — men de vänner och bekanta — att vilja afstå från all omvärldens och komfort i hemmet och själf lägga sig de grifvta svårhet, och det utan tillhjälp af en stads bekvämligheter. Det var minst lika vackert och uppoffrande som att vara missionär.

Nå ja, till en början hade allt gått bra, fast vedervärdigheterna egentligen voro störst då. Men häfvelsen samt nyheten af allt omkring henne så väl som broders tacksamhet hade hållit henne up.

Men nu hade hon varit där ett år, och allt började bli gammalt och vant för att icke säga enformigt, ja släpigt. Och emellertid, utan att hon ens visste hur det började hade han gripits af hemsjukan kval. Och vänner och blif det för hvar dag som gick. Hade han bara medel att resa, så fore hon bestämt tillfrån allthop. Bror Åke fick reda sig bäst han kunde. Han hade det ju så mycket bättre nu, än då hon kom till honom. Sedan han sluppit sköta hushället själf, hade han kunnat ägna sig åt stugans färdigbyggnad både in- och utvändigt, och nu var ju allt så natt och prydligt, de båda rummen, det lilla köket och verandan. Och trädgården hade hon också hjälpt honom mycket med. För att icke tala om hösens och äggeläkningsmaskinen. Ja, bror Åke hade det bra nu. Hade hon bara medel, så reste hon allt hem i år. Inte skulle någon då förnämligen att stanna därute ett helt år till. Hon hade ju en del pengningar till hemrens löstätt i banken i den närmaste staden, men resan var dyr, och det fattades ännu 10 pund.

Påloftigt hörde hon hästramp framåt vägen. Bror Åke kom ridande. I handen höll han något hvitt.

— Hallå, Astrid! ropade han muntert. Bref från Sverige!

Astrid skyndade emot honom för att få sin post. De två postdagarna i veckan voro alltid högridsdagar, d. v. s. när de förde bref med sig. Några gånger hade det ju händit, att Åke ridit bort till sin hustru vid det stora jätteträdet vid landsvägen och funnit lådan tom, men för det mesta fanns där alltid något. De hade många vänner, både hemma i Sverige och i England, som tänkte på de båda ensamma syskonen i västra Australiens vildmarker och sände dem tidningar, tidskriffter och annat af intresse. Bäst var det dock när det kom bref, och ibland hade det, att där låg något inuti brefvet, som mycket ökade deras välbefinnande. Astrid väntade dock intet sådant nu. Stor var därför hennes förvåning att brefvet förmå en önske på 10 pund. Hennes hjärta klappade åfritt, och fingererna darrade då hon vecklade ut det innehållsrika papperet. Bra att Åke ej följt med in i shantys (australisk stuga). Han höll på att sysla med hästen borta vid skulet.

Tio pund — just hvad hon behöfde! Nu kunde hon resa hem! Hon skulle i morgon dag skriva till Freemantle, hamnstaden, och beställa sin biljet, innan pengarna gingo åt till något annat. Som biljetten måste be-

ställas tre månader i förväg, hade hon god tid att förbereda Åke på skillemässan.

I tankarne var hon redan på väg. Den långa sjöresan öfver Indiska oceanen hoppade hon helst öfver. Vid Røda hafvet drojde hennes tankar med välbehag. Så Medelhafvet, Gibraltar, Biscaya-bukten, Engelska kanalen, Southampton, London. Där hade hon att möta de första välkomsthälsningarna från mostrar, onklar, tantar och vänner. Men hvad var det ändå emot den sista delen! Den stunden, då "Saga" långsamt gled in i Göteborgs hamn och hon bland människoskaran på kajen igenkände de sina. Sin lilla lufva mor, som hon såg afude, sin systar och sväger och sina präktiga systersöner, som hon burit på armarna, då de voro små — åh, hvad hon skulle skicka smaka!

— Hvad tänker du på, Astrid, du ser så öfverlycklig ut.

Det var Åke, som iaktkommit och utan vidare ryckte henne ur hennes drömmarier.

Astrid kände att hon rodnade starkt. Hon stack skyndsamt brefvet i fickan, steg upp och lade sista handen vid kvällsvården, som en bra stund stått på bordet. Mätte nu Åke bara icke fråga henne, om hon fått pennor i dag, ty då måste hon tala om det. Och icke kunde hon komma sig för med att tala om, att hon möjligen skulle resa hem. Det voro så godt, som föräddat om Åke. Hon hade ju från början låtit förstå, att hon kom till stanna i minst två år, och det litade han på.

Det är alltid roligt att få brev hemifrån — svarade hon undvikande. Det här är tant Malinns. Hon hälsar dig. Kom nu! Tret är färdigt.

De satte sig till bords och läto sig maten väl smaka.

Något nytt från grannvärdarna? sporde Astrid, för att förekomma ydare tal om brefvet.

Åkes ansikte mulnade till.

— Intet annat än det gamla vanliga, utlåt han sig dyrt. Det kan då reta galloberna på hvem som häst, dessa eländiga vildhästarna. Tro du lite de nu varit framme på våra marker igen och trampat ned tomplantorna, så det var en syn att se!

Han stökade "Åh" stolta något från bordet, lutade sig tillbaka, stack händerna i fickorna och fixerade Astrid.

— Hm, jaja! Den, som ändå hade kofvans rikliga mångfald! Här står man och stampar på samma ställe bara för man inte kan nå med att hälla de vilda kreaturerna på afstånd. Hvad tjänar det till att gräva och plantera, då man ingen dag är säker för att få allt förstördt af inkräktarna. Sag, Astrid, nog är du så enig, att du ger mig till ett stängsel härmst du får pengar hemifrån.

Astrid satt som på nålar. Hon var rädd han skulle höra brefvet prassla i hennes ficka.

— Hur mycket skulle du behöfva? undrade hon.

— Nog går det minst 8 pund åt, det har jag räknat ut, och så måste jag ovillkorligen ha en ny källa. Den här gamla har endast bränslevärde och duger ej till att forsla pålar eller hvad det vara månade på. Så 10 pund behöfves, det är visst och säkert.

Stäckars Astrid! Hon var ingen häst. Hon ville oändligt gärna behålla pennigarna för egen del. Och likväl tvåkade hon ej. Utan vilare frågar drog hon upp brefvet ur fickan vecklade ut 10-pund-öfeken och räckte den åt Åke.

— Här har du! sade hon enkelt.

Åke gjorde stora ögon, steg upp från bordet, och kysste henne flyktigt på pannan.

— Jo, det må jag säga, du är en riktig hederpsascha, Astrid — det är du.

I sin glädje att få sina egna önsningar uppfyllda, märkte han ej hvar blek hon varit, ej heller att hon kämpade med gråten. Det lyckades henne alltså att obemärkt komma in i sitt rum. Men här kastade hon sig på sin bädd och gaf friskt lopp åt sina tårar.

Kultur i Afrika.

Ett afrikanskt kulturfolk har den engelske etnografen E. Torday upptäckt under sina senaste resor i Kasainområdet (1907-09), och har nyligen offentliggjort en sammanfattande beskrifning öfver detta folk i en engelsk geografisk tidskrift.

Det nyupptäckta folket kallas buschongon och är bosatt mellan Lunia och Sankura samt har med sin från Ubangi-Schari-området stammande kultur i mångt och mycket afven utöfva inflytande på sina grannar. Deras kultur, som uppådde höjdpunkten under det sextonde århundradet, är dock numera städd på förfall.

Af intresse är att buschongon-folket, i motsats till det mellersta Afrikas historielösa folk, äger en långt tillbaka gående tillförlitlig tradition, hvilken upptager en rad af 121 härskare. Enligt denna ägde invandringen från nordan rum under den fjärde af dessa härskare, hvilken sannolikt regerade under det sjätte århundradet efter Kristus.

Dessutom berättas om för afrikanska förhållanden mycket egendomliga stamsituationer, såsom t. ex. en författning. Konungen kontrollerade nämligen ett slags parlament, bestående af ombud för landskap, stånd och yrken, för provinser, ämbetsmän, hären, konsten, handeln, ja, till och med för kvinnor och slafvar. Vidare laus det en fullt genomförd förvaltning, hvaraf man kan finna spår ännu i dag.

Denna kulmination inträffade, som sagt, under det 16:e århundradet under konungen Bolongongo, hvilken var den 93:e i ordningen och betraktades såsom stammens stora kulturbjälte.

Ännu i dag äro en del konstrar, såsom smickeri och broderi, högt utvecklade. Det egendomligaste är emellertid att man fortfarande har haft en högt utvecklad porträttskulptur. Torday har hemfört fyra träfigurer af höfdingar, af hvilka den äldsta framställer den ofvannämnde Bolongongo.

Konungen själf gaf en konstnär beställning att hugga detta porträtt, för att folket efter hans död skulle ha hans drag för ögonen och således skulle komma ihåg honom. Ansiktet visar ytterst naturliga drag, och kroppen är anatomiskt riktigt utförd. Utom i Egypten anses Torday att konsten ingestades i Afrika uppått ett så hög utveckling som här.

Konungavärdigheten var arftlig afven af spinsidan, och enligt folkets tradition representera de 121 konungarne en oafbruten dynasti. I den sociala indelningen kan man spåra en utlofande form af totemism.

Kannibalism känner buschongofolket ej till, och någon sklan har aldrig förkommit. Däremot existera giftdroglar, hvilka användas när någon är misstänkt för att utöfva trolldom. Det ursprungliga vapnet var en kastknif — ett föremål, som tydligt hänvisar på en nordligare hemort — men som afskaffades af den 93:e härskaren. Samme härskare afskaffade afven användandet af läge och pil i krig och gaf sina vapen blott svärd. De förstnämnda vapnen blefvo dock sedermera åter införda och bogagnas ännu i dag.

De religiösa föreställningarna omfattas en utbildad kosmogoni och en skapande gud, som äfven tros vara dynastiens grundläggare och en hvit man, men som ej dyrkas. Hos några underlydande stammar tror man på en sjalvandring. Fastän buschongofolket alltså ej dyrkar något öfvernaturligt väsen, så har det dock en nedärfd sedelag, som äfven efter våra dagars miståttok står utomordentligt högt och som alla gossar måste lära sig.

Slutligen må nämnas, att den nuvarande härskaren öfver buschongofolket visade full försielse för Tordays vetenskapliga mål. Oftast hände det, att han, när Torday ej kunde få full klarhet i en eller annan sak, lat skicka bud rundt omkring sitt rike för att skaffa en tillförlitlig sagesman.

\$1.25

Till alla nya prenumeranter erbjuds vi Svenska Canada Tidningen från nu till Januari 1 1912 för endast \$1.25. Foresta Staterna \$1.75.

Vi skola göra mera än detta. Vi ha endast ett begränsadt antal nummer kvar af Svenska Canada Tidningen med början af den nya följningen.

"De Landsflyktige"

som började den 24 Augusti, No. 34. Till alla dem som strax insända \$1.25 skola vi sända tidningen med början af denna följning så långt lagret räcker. Vi garanteras endast sända till dem som komma först, så länge de räcka. Skynda därför, och var med från början af denna spännande och intressanta följning. God lektyr för kommande vinterkvällar!

I "De Landsflyktiges" första del får man en intressant inblick i livet och intrigen vid det franska hovet under Ludvig den 14de. I senare delen skildras på det mest spännande och medryckande sättet livet i Canada på denna tid, där fransmän skola utan tvifvel med andlös intresse följa striderna mellan de hvita och rödkinnena i en silan samt mellan fransmän och engelsmän å den andra.

Men mot den historiska bakgrunden af kamp och strid, intriger och komplotter, har författaren varmt och känsligt skildrat en kärleks saga, som i sin allmänlighet visar att människohjärtat under denna de blodiga färdernas tid innerst var af samma slag som nu i det fredliga arbetets och den nyktra prosans tid.

Ingen bör försumma att vara med från början på den nya följningen, ty "De Landsflyktige" är en historisk roman, af den kända och populära författaren Conan Doyle, med handlingen förlagd till Frankrike och Canada.

Skynda därför och var med från början af "De Landsflyktige" öden!

Insänd \$1.25 pr omgående, och ni erhåller därmed "Svenska Canada Tidningen", Canadas största och bästa svenska nyhetsbladning, i 16 månader.

ADRESSERA:—
Svenska Canada-Tidningen
325 LOGAN AVE., WINNIPEG, CAN.

RED WOODS
MINERAL-VATTEN
— OCH —
LÄSKEDRYCKER

som i fråga om kvalitet ej kunna öfverträffas af andra fabrikat. "GOLDEN KEY" är vårt fabrikmärke.

E. L. DREWRY, BRYGGERI

William B. NewKirchen
IMPORTÖRER AF TYSKA OCH ÖSTERRIKISKA VAROR.
Winnipeg, Man. Hör. College & Andrews Str.
TELEFONER: Main 7807 och 7809.

Vi föra alltid ett stort lager af första klassens fonograf (50 procent billigare än andra), fioler, blåsinstrument, dragspel, munspel (55 olika sorter att välja bland).

10c till \$400
Grammofonlär 50c. pr tusen.
Dobb, 10" rekorder 70c. a 80c.
Telefonera till oss; vi skicka äfven minsta paketet.
Hörnet af College och Andrews Street. Winnipeg, Can.

The Knickerbocker Spray Brush
(Sprutborste)
LYX-BAD
En evolution i badning.

Ett bad med flytande friskt vatten. Ideal för en kvick morgon dusch. För ålskare af renlighet och skönhet. Dusch, shampoo och massage i ett.
\$4.50, \$3.50, \$2.50.

THE PROGRESS COMPANY
727 Alexander Ave. — WINNIPEG.

Ett postkort skall bringa en till Ert hem för påseende och godkännande.

Alla som använda Eddy's Silent Matches

Veta de inte spraka eller fräsa och ingen lukt; äro kvicka, säkra och trygga; fabrikerade af

The E. B. Eddy Co., Limited, Hull, Canada.

Begär dem af Er närmaste groceriman.